

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४३३८ - घ

Title शास्त्रदीपिकाव्याख्या प्रमेकादशो

Author वैद्य नाथ

Extent १६ Age १७६७

Subject मीमांसाशास्त्र . पूर्ण

नं० ४३३६-घ

याज्ञुदीपिकाव्याख्याप्रभेकादशोऽध्यायः (पूर्ण)

नं० ४३३५-घ

पत्राणि १६ (षोडश)

१

॥ श्रीमहागणपतये नमः ॥ ॥ प्रयोगानामिमेवंधातुः ॥ ॥ संगतिर्दर्शयितुमाह दशमरत्नादि ॥ प्रयोगपरिमाणा
मेव सर्वकुतोनवितितमिति शङ्कानि शमापातिदेशोत्पाद्युक्तं उपक्रान्तातिदेशविचारसमाप्तिविनामध्यगोपदेशातिदे
शमाधाराविचारा योपादेयतापरिमाणावित्तनोत्तरतत्त्वसंगत्ययोगपरिमाणावित्तोवित्तैत्यर्थः परिमाणास्यसाक्षा
त्स्मयधिकरणविचाराभावादाहः तत्रेति अनेकार्थतयासकृदनुष्ठानेन तत्र प्रासंगिकप्रयोगोत्पादोत्वेकार्थतया
नुष्ठितस्येवाप्तोपकारकत्वात्तत्रातिव्याप्तिः आवापः आहतिः तथाचतत्रावामविताद्वारेणाथतः परिमाणासिद्धि
रित्यर्थः पौर्वापर्यवित्तिप्रसक्तारमण्याह उपदिष्टेति ननुपदार्थेयतावधारणास्यापिसिद्धेः किमत्रविचार्यमि
त्याशङ्काप्राप्ताह तदिहेति एकफलपौरुषिदर्शप्रमाणसेव्योः प्रयोजनार्थतत्रत्वाभावादेकप्रयोगविधिविधि
तानामध्येकस्यचित्तलोतरोयमनुष्ठानेन तत्राभावाद्भयमुक्तं एवमपिनिरपेक्षतयाफलजनकत्वेतत्रासंभवा
संहृतोत्पत्तौ एकैकमात्रागतं प्रसंगाच्छाधारणोति एवंचपदार्थेयतावधारणोविप्रयोगेयतायाच्चाहतिवशे
नानिधारणाद्विचारोपपत्तिरितिभावः प्रथमाधिकरणास्याध्यापयतातिमाह मयममिति एतदेवोपपादयति य
दिहीति भाष्ये कृतस्यसर्वकामपदफलपरंनतुकर्तृनिमित्तपरमिति विचारस्यपद्यावेनगतार्थत्वादुपेक्ष

रामः

राणिपतासुचिनुमाहतदममितिः पूर्वपक्षमाहः तत्रेतिः उत्पत्तिवाक्येनिरपेक्षतयेष्टसाधनतावाप्रातत्रिरूपकतयेष्टविशेषह
 पफलस्यफलवाक्येनावाप्रात्ययेकमेवफलसाधनतेत्यर्थः ननुदर्शप्रार्णमास्यामामितिद्वधावगतसाहित्यस्यविवक्षितता
 स्मृतितातोफलसाधनतामाहृतश्चहतेषामितिः कर्मणांमासत्वेनाविवेयत्वात्तदनुवादेनफलसंबन्धवाप्राप्तत्वाद्विधी
 धीयतइतिभावः यद्यप्यतिः योदर्शप्रार्णमासौतमोरिदंफलः एतत्फलार्थदर्शप्रार्णमासौकर्तव्यावित्कमप्यकारेणो
 त्यर्थः प्राप्तानामपिकर्मणांविनियोगविधिविषयत्वसंभवादितिभावः द्वित्वेतिः द्वयोः साहित्यंविनाद्वितानुपपत्तेरित्यर्थः
 एतच्चद्वंद्वोपलक्षणाएवंत्रिकयोः परस्परसाहित्यमुक्तं त्रयाणांपरस्परसारित्यामकमाहः तत्रेतिः नियामकांतरमाहः प्र
 क्षानेतिः तथावफलस्यविवेयत्वेगात्तापन्निरित्यर्थः वस्तुतः पदश्रुत्याधालयस्यैवविवेयत्वेननुपपत्तारथस्यैतपिवेध्यः
 पुरुषेतिः राजा राजसूयेनेत्यादिवक्तृपरत्वमित्यर्थः कालपरत्वस्वर्गकामनाकालरतिः निमित्तपरत्वस्वर्गकाम
 नापराहः तदापजेतेत्येवमित्यर्थः स्वर्गस्येतिः प्रतिसाधनद्वयस्यत्वोपपत्त्येतादितिभावः एवंचशंकांतरनिराक
 रणार्थत्वात्तपोनरुक्तमित्यर्थः सूत्रार्थकृष्टकसतामात्रेयादीनांततउत्पन्नतरप्रयोजनेनाभिसंबन्धादेक
 कर्ममेकफलत्वस्यात कुतः ए केनपजतिशब्देनाभिसंबन्धासाहित्यावगमादितिः ॥ ॥ अंगानानु ॥

शा. ०. ६.

२

प्रतिभातीतिः एकेनापि समाप्येति ते सूत्रेणां पृथग्विधानां तत्वेकमिति कर्तव्यता कोऽप्येकत्ववत्तद्वत्ता मानसाम्
 र्थात्तन्निधानविशेषाद्वसंहिता नामपीति कर्तव्यता कोऽप्येकत्वावगमादुभय व्यापि फले सिद्धिः आश्रयस्त्वेच
 लभ्यस्त्वेकत्वनीयमिति पूर्वपक्षोत्तरमिधानादिति भावः वाच्येति भाष्यकार इति शेषः न होतिः मात्रपदेनां ग
 विकल्पसमुच्चयव्यवहारेः प्रयोजनाभावमेव दर्शयति मेदेसतीत्यन्वयः यथा मित्रावांतरका र्थाणि सुपिकत्रा
 दि कारकाणामेकसां क्रियायां समुच्चयस्य भागानामपि समिदादीनामित्यर्थः अपर्यायेतिः युगपत्पेयगविधि
 नाविधानादित्यर्थः ननु करिष्यमाणविकल्पसमुच्चयवित्तोपयोगात्कार्यैकत्वचिंताननर्थकेति शंकतेः औ
 पोधातिकमितिः कार्यशब्देन करणोपकारो निमित्तो गावांतरकार्ये वा ना घटसा ह करणौ कत्वादिति तथा
 वतदैक्यसमिह्यतत्वात्रविचार्यत्वमित्यर्थः द्वितीयदूषयतिः अवांतरेतिः नन्वगानासंहितानामेव प्रपो
 गविधिना करणोपकाररूपफलजनकत्वावगमात्तस्य च सा ह्यदसंभवेन व्यापारपेक्षायास्योपजननमेक
 मपूर्वपक्षमापूर्वस्थानीयमावश्यकं तर्ह्यगवांतरापूर्वगासंहिको गानमतपातत्रयापारत्वा योगादिति
 तादेशकार्यैकत्वसिद्ध्यर्थचित्ताशंकतेः अथेतिः दूषयति तदितिः तत्र दवांतरकार्यद्वारेव करणाप

रासः

२

कारननकत्वसंभवात्त्रातिरिक्तापूर्वे किंविद्यमानमित्यर्थः नचेत्परमापूर्वमपि सिध्येत् समुदायद्वयापूर्वमा
 प्रेवोपपत्तेरिति वाच्यः दर्शयौगां मासाभ्यामिति द्वितीयां चिन्तनकरणात्तायाः श्रुतायानिरूपकत्वेन तत्सिद्धेरि
 तिभावः अस्तुवातादशापूर्वोत्तरायापि प्रकृते तच्चित्तनमनर्थकमेवेत्याहुः निःप्रयोजने चेति आद्यपूर्वपक्षमाहु
 तत्रेति प्रधानाभिः आग्नेयादीनि घटः एकै नपजेतेति राक्षेनः तत्रेगाः युगपत् ननु प्रधानविधिविधेयत्वादे
 गाना एयक विहितत्वमसिद्धं अंगविधेयानामुत्पत्तिमात्रपरत्वादित्याशंकाया मारुः तेषां हीति अस्यावाध
 कमारु असतीति तद्देशप्रवृत्त कृतिकारकत्वेन विहितत्वे हितद्वगत्वमिति भावः अत्र भाष्यसंमति
 मारुः उक्तं हीति भाष्य कृतेति शेषः कश्चिदिति तत्रेगां सर्वा मिधाय क इत्यर्थः ननु यथाग्नेयादीनां कृते
 स्मासमुच्चयस्तु भागानामपि स्यादित्याशंका परिहरन्नुपहरति तस्मादिति दृष्टानेन एव विधित्वमेव वि
 कल्पप्रयोजकस्य कणशुफलकत्वे योक्तुः द्वितीया पूर्वपक्षमाहुः सत्यमिति विकल्पस्य अवस्थितविक
 ल्यस्य फलभूमानुसारेणावुद्विष्टादिव्यवस्थेति न दोष इति भावः अधिकारांतरत्वप्रतिमाने हेतुमारुप
 नैति प्राप्ते च गे प्रज्ञास्तत्स्मी मुत्तरादो हयती सत्रस क लगो दोहनवदिति स मुच्चयवोधकसुत्रशेषः

शा. ६.
३

इष्टांतवेषमपूर्वकं सिद्धांतमाहः पुनर्मितिः अपमर्थचित्रोद्दिष्टादिवाक्ये मेदेन पशुका मादिपदश्रवणात्प्रतिवाक्यं
विधिपयं वस्तुनादितरनिरपेक्षफलसाधनत्वावगमसमुच्चयः अंगविधिषु तु फलश्रवणान्नविधिपयं वस्तुना
नकिंतु प्रयाकांक्षारूपप्रकरणेन यथातथविध्यैकवाक्यतया प्रधानेति कर्तव्यताकांक्षाचसंयोगसाधारणा
तित्वेन कथेतत्प्राप्तियुगापसर्वेषामंगानामन्वयात्प्रतिपक्षे गोपकृतेन प्रक्षुब्धेनेष्टं प्रावयेदित्येकमेव
विनियोगस्यावगमादेकवाक्योपात्तानामसमुच्चय इति अंगविधीनां तु फलाकांक्षाया प्रकृतया सार्थस्य अन्व
यात्प्रतिपक्षेदेव भाव्यत्वेन प्रावनां न्यायतः विध्यवस्तुत्वे तु प्रावनाया इष्टफले कल्पनियमात्प्रतिपक्षे
स्तस्यांकरात्वेनैवा न्वयात्फलाकांक्षेति तस्य वधकत्वेनेति अनेन विनियोगविधिमेदमंगीकृत्य
प्रधानविधिबोधितप्रयोगे कामात्रेण समुच्चयमाहः तन्न समीचीनः निरपेक्षसाधनत्वेनावगताना
मेकाग्रानामप्यंगविध्यैकत्वमात्रेण समुच्चयभ्युपगमे वैकल्पिकतया न्यायतः सम्यक्प्रसिद्धसमुच्चय
प्रसंगात् प्रयोजनस्यैव सूत्रायक्तः अंगानां विधायकशब्दमेवाचित्रोद्दिष्टादिकृतवत्फलात्प्राप्तः
तन्निरपेक्षतया फलसाधनत्वमिति ॥ कर्मणि ॥ अत्र संगतिमधिकारणांतस्य यमेव प्रयत्नद्वय

तिः अनुसक्तमनुष्ठाने प्रथमोऽनुष्ठानफलवत्प्रेषणं दृष्टव्यं नाशात्तत्त्वोत्तरस्यामिलजितस्योत्तरसंभव इति तदर्थं पुनः
 कारणाभावश्च कर्मसाक्षात्कारपरिहरतिः कर्मणा हतिः कृतयापत्तः यागकृत्फलपक्षेति तान्ः एवं कल्पनेनाद्यपि
 दृश्यतेः आत्मनो हतिः सिद्धांतमाह आत्मनो हतिः अतिशयोः दृष्टसंस्कारः आगितितथा सत्त्वतः फलान्मु
 पगमेकमंगाः प्रागापि फलपक्षेति भावः तदाह आत्मस्वरूपेति यागवत्फलपक्षेति तत्त्वस्वरूपेति तदर्थः अत्र
 नैरपि कर्मोचरणात्मा कृतत्वमिति श्रुत्या हविः उपलक्षणप्राप्यैः पुपलक्षणप्राप्यादिति भावः न च यागवत्
 स्वविशिष्टस्यात्मनः फलजनकत्वमिति वाच्यं तथासति चिकृतो प्रयाजादिभ्यः स्वविशिष्टात्मन एव कारणा
 पकारसंभवेन प्रयाजाद्यनुष्ठानभावप्रसंगात् कार्याविरोधित्वादितिः कार्यविरोधियस्य तत्वादित्यर्थः फल
 नाशलो हितियावत्तः साक्षात्तदृश्यतेः कर्मप्रेरतिः तथाच प्रसंगरूपानंतरसंगतिरित्यर्थः सूत्रार्थस्तः कर्म
 निमित्तारम्भप्रतिप्रयोगफलानिष्फुः कृतः कृषिवृद्धारम्भभावत्वाद्यत्र साध्यात्तदिति ॥ क्रियाणां ॥ अवधाता
 दीनां दृष्टार्थत्वस्य द्वितीयाध्यायसिद्धस्य प्रयोजनप्रसंगादिहोच्यतेः एवमग्रेऽपि दृष्टव्यं शेषं सुगमं ॥ ॥ क
 तुर्वक्षा ॥ फलभूमिशब्देन फलनामात्मभिमतफलानि शयोवाः तत्राद्ये शेषमाहः समयेति सांगतार्थः द्विती

शा. दी.
४

प्रमाशं क्यपरिहरति नवेति फलमूपरुत् फलतिशयः प्रमाणाभावमेव विदुषोति नवेति तस्मात्तां प्रधाना
 भासादेव फलनानात्वरूपसद्मानो मत राभासादितापसंहरति अतस्तिः क्रतुदृष्टांतका नुमानेनां गाभ्या से
 पिफलममासादिति सूत्रार्थः ॥ ॥ बहुवचनेन ॥ ॥ पूर्वपक्षमाह बहुवचनस्येति सर्वत्र च वृत्तिर्नानार्थत्वाये
 नवाः तदनौचित्यात् द्वित्वोधिकसंख्यात्वं सामानेनेकैव वेति बोध्यं शास्त्राचार्येनेन पूर्वपक्षस्य हरणरूपे
 शाशंकनासंगतिः सूचिता कथं तर्हि षड्देयाद्वदष्टदेयादृत्तासौ फलमेत्याशं क्यतर्हेषममाह नत्विति
 शास्त्रबोधकवचन प्रकृते तु बहुवचनमात्रं शास्त्रीयतस्मिन् आलंभेनापि संपत्तेर्नाधिकानुष्ठाने विशेषः सहसादे
 र्विशिष्यशास्त्रीयत्वादित्याह योहीति नन्वेवमप्यधिकालंभेपिन शास्त्रार्थहानिरुत आह एवं चेति आवश्य
 कप्रथमवित्वात्तकमेकारणाभावादव्यवस्थितशास्त्रीयायोगाच्चित्रितविशिष्टवद्वचनतात्पर्यनिर्ण
 मात्राधिकालंभः शास्त्रासर्पविषय इति भावः अधिकालंभे दोषांतरमपि प्रकृतो द्वास्तोदृशयति न
 हि स्यादिति इयं वा मुच्यपपुक्तिः बालगानमोजयेदिता दत्तापकत्वादिति ध्येः स्वस्मृष्टार्थम् ॥ ॥
 उताह ॥ ॥ अपवादसंगतिं सूचयन् पूर्वपक्षमाह पूर्ववदिति यावत्सं स्वकीयगोमयादिसिद्धांतमाहः

शास्त्र
४

नास्मैतामिति अस्य कुमाग इत्यन्वयः श्रुतिवशेतादृष्टार्थतापिस्यादत आह अपिशब्देति एवं च नास्मैतामित्यनेन ल
क्षणा पासकलगी दोहनविधिः गोत्रपदोहनोत्तर कालचानन्वारं मविधानं उत्तरादोहयतीत्यनुवादः एवं वरुद्धधीम
येति वाचं विस्मयतीति वाग्विसर्गोपि प्राप्तवानुष्ठतेत आत्तदमीभावोपि मंत्रविध्य भासदेवप्राप्तो नुष्ठतरति ते
यः प्रयोजनं सृष्टः सृष्टार्थं कृतं तत्तत्सुपावत्सो दोहनमिति शेषः कुतः अप्रवृत्तातः अनुवादत पात्रिते स्या विहि
तत्वादिति ॥ ॥ प्रधान ॥ ॥ उपोषातेति आग्नेयादीनां पस्मासं हत फलसाधनं केवसाधकं प्रथमाधिकारा
मगतं तत्र त्वसिद्धयर्थं मुपोषात रूपं तत्सुसक्तातु प्रसक्तान्यगविकल्पसमुच्चपादिवित्तुनानास्यं बुध्यते अनत
रपाद्यैः पूर्वपक्षमाह मेनेति आग्नेयादिप्रधानेषु समिदादिभिर्गोपस्योपकुपोदिति गीता मेनेन समिदा
दीनां विनियोगात् मेनेनैव आहृतैव क्रिया अनुष्ठानं सर्वोदित्यर्थः ननु समिदादिमिदं शं प्रतोमासयो रूपकुपो
दिति सहितैव विनियोगः स्यादित्याशङ्क्या ग्नेयादिभावना नोपत्येकमिति कर्तव्यता काज्ञावशात्त्येकमेव
विनियोग इति परिहरति कथमिति सौ कं व्याचष्टे षडपीति उत्पत्तिप्रयोगो रर्थतो विपरीतक मेरासाध्यसा
धनां शान्वयः सिद्धांतमाह सत्यमिति प्रत्येकः प्रतिप्रधान विधानवदिति यथा स कृद्देवाणां ज्ञानसर्वार्थ

शा. दी.

५

तथैवानुष्ठानमपीत्यर्थः एतदेवविद्वद्भाति. यथैवहीति. साध्यं नानुप्रतिपादने न प्रकृतस्य बुद्धिस्त्यासुतुपमं शक्यं
 भावप्रकाशासु गृहीतुमुद्यतास्त्वित्यर्थः कस्यचित्. अगस्त्यः तया च न संनिहितमात्रागतमपि तु सर्वप्रधानमर्थत
 मित्यर्थः दृष्टान्तिकप्रकृतमाह. तथैवेति. सर्वचिकीर्षया. सर्वार्थचिकीर्षया. अनुष्ठानरूपक्रियायाः प्रारम्भा
 र्व्यधिकाराद्यप्रकरणात्तदर्थेनेत्यर्थः अपेक्षावः एकदेशकालकर्तृकत्वादाट्त्वमाणाविशेषत्वात्सकृद
 नुष्ठितैरेवसर्वोपकारमिद्विरिति. नन्वेकस्मिन्प्रयोगे कथमनेकोपकाररूपफलोत्पत्तिरित्याह. किं
 चेति. त्रयारणा. संगानामिति शेषः संगप्रधानानां साहित्येन फलसाधनताया एकपक्षोपादानेनावगमादगृ
 ह्यमाणाविशेषत्वाच्चसकृदेवसर्वार्थमंगानुष्ठानं. संगप्रधानमेकं कृत्वा पुनः संगप्रधानानुष्ठाने साहित्य
 बाधापत्तेरित्यर्थः एकप्रयोगे चानेकोपकारयत्तीनामुत्पत्तिः साहित्यात्पथानुपपत्तिप्रमाणाकेति न विरोधरति
 भावः प्रयोजने स्पष्टः सूत्रार्थस्तु. अंगानां प्रधानकर्मत्वात्प्रधानार्थानुष्ठेयत्वात्तद्देहादनुष्ठानादिति. प्र
 धानप्रयोगेऽस्यादिति ॥ ॥ व्याख्याते ॥ ॥ पूर्वपदादत्त्वमाणाविशेषत्वसंप्रतिपन्नदेवताकत्वेन सत्त्वात्कचि
 त्प्रधानपोस्तत्रत्वप्रसक्तौ तदपवादसंगतिः. वस्तुः पिगाटवर्गाः अवश्यमिति. क्रमापेक्षायां हि णादिना तच्चि

-सप्तः
५

यमः क्रियते प्रकृते तु दधिपयोपागव-आपतस्तत्र वागते न क्रमनि यमो न पेक्षितत्वादित्यर्थः सिद्धांतमाह नैवमिति-
 सोमे न सह कीदृक क्रमस्तदंशं यति-तत्रेति-अत्राग्नेये सोम पूर्वत्वोत्तमसोमे आद्याग्नेयानंतर्यरूपः क्रमो भिद्येत-उ-
 त्तरपदार्थं पूर्वपदार्थानंतर्यस्येव प्राये सोम पूर्वत्वोत्तमसोमे आद्याग्नेयानंतर्यरूपः क्रमो भिद्येत-उत्तरपदार्थे प-
 दपदार्थानंतर्यस्येव प्रायेण विधानान् एव सोमे आद्याग्नेयानंतर्यस्येव द्वितीयसोमो नंतर्यस्य चावगमात्त-
 उतायांत द्वाधस्त्यर्थः तत्र सोमोत्पूर्वमाये पयोस्तत्रानुष्ठाने तत्र सोमोत्तरत्वा धः सोमो नंतरं तदनुष्ठाने तु सोमे
 आग्नेयानंतर्यस्य बाधरतिः न चेवं दधिपयोपागवदत्राणाग्नेयसोमयो न क्रमविधिरिति वाच्यः दधिपयोपा-
 गयोः पावक्रमस्यावर्जनीयतया न्यासिद्धत्वेन क्रमा कल्पकत्वेपि सोमोत्तमपपावक्रमस्यानन्यासिद्धतया
 क्रमकल्पकत्वात्-अन्याथाग्नेयपदपस्यायवधानेन पाठः स्यादिति तत्र बाधकत्वं मेव पुक्तमिति-स्त्रुप्रयोज-
 ने स्पष्टे ॥ ॥ रतिश्चात्र न संदृशचतं सुरासं द्रव्यं वरात्मजतस्यैव नाशकतायां शास्त्रद्वयिकाया व्यापका-
 व्यापामेकादशाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ ॥ एकदेशः ॥ ॥ अत्र देशकालादितंत्रत्वात्तैमेगां गतंत्रत्वमपि प्रागुक्तमाह-
 व्यसमाधीयत रतिसंगतिः तत्रत्वमेव विवृणोति-किंयस्मिन्नेवेति-पूर्वपक्षमाह-कर्मरूपेणोति-देशादिवत्कस्यपि

शादी
६

भावनां शब्दात्प्राप्त्या वेत्ता किं तु भावनाद्वाराणां हि कर्मणो बोधति वा व्यावर्तते न संवंधस्तत्र निरपेक्षतया कर्मणो वगाते स्म
याम्भानां मेव देशादि संबंधो न सहितानां सांगा नो वेत्तयः अपरस्यामसीषोमी यमित्यनंतरं कुर्यादिति शेषः न च उमिति
उक्तो नो एव कृतस्वांग एतत्प्रधानानुष्ठाने रसार्थः परिहरति तत्र हीति फलवाक्ये रसार्थः एव सत्प्राप्त्या मपि न प्रधा
न कालकत्वमिति हः यदा चैवमिति सिद्धांतमाह भावनेति अत्र च फलवाक्ये न देशादिविधीनां संबंधकथनं विधि
क्षितप्रयोगा का होष्ठापनार्थं चिकीर्षयाः फलसाधनता तानाधीनत्वात् एकलसाधनेत्वेनावगातानामेकप्रयोगवि
विषयत्वसंभवात् फलभेदे परस्परैस्त्वस्थिदेकप्रयोगत्वात् संभवात् तेन फलसाधनतया पणपचकारितानां देशादि
संवंधाद्वारत्वात् विशेषत्वेन तत्र तापघपि च देशादीनामप्राप्ततया विधेयत्वं तया अनुपादेयता द्देशेन कर्मणा
मुपादानासाहित्यविवक्षा स्वरूपेण प्राप्ता नासपि प्रयोगविधिविषयतात् ततोपपत्त्या त्वेनोपज्ञानां सांगात्वाव
गमाच्चागानामपि तत्कालदेशकर्तृकत्वमिति सिद्धिः वस्तुतस्तु फलभावनाया अशायाः प्रयोगविषयत्वासांगानां सहि
तानां च फलसाप्यत्वमिति तदनुष्ठानरूपप्रयोगाकांक्षितादेशादयः सांगा नो सहितानामेवांगमिति तेपं अतएव सा
यमग्निहोत्रं जुहोतीत्यादौ ततोपा विरहेपि सांगस्य तत्कालता इव देवतादेस्तु प्रयोगावयव रूपपणात् स्वरूपमात्रापे

प

त

तामः
६

नितत्वात्तन्मात्रात्तन्मितिभेदः प्रयागादीनां तु यथासाति क्रमकारणाभावाद्दुस्मिति विधावेवात्यय इति वदंतिः उल्लङ्घनविधाव
 नुग्राहकाक्रान्तिविहितोपागदूपफलवाक्येतेषामुत्पत्तयः यथाजायुषकृताभ्यां दर्शप्राप्ताभ्यां स्वर्गाकामोपतेते
 तेवमिति पुक्तं यद्दृष्टेसादिविधावेतद्वैषम्यमाहः सौम्येति ॥ तत्रयच्छेदनेपथाप्राप्ततत्त्वमो गानुवादेन कालमात्र
 विधानाद्विधिभेदेन च पृथगेव प्रयोगस्तत्तद्विधितः प्राप्तेर्न कालतेजतेति वैषम्यमित्यर्थः फलभेदेपि पुगापत्तिरिच्छया
 सह विधायां यत्तेजसाशंस्परिहरति यदि पुनरितिः अत्र च ह्यपोरेष्ये कोपक्रमावसानत्वरूपकालेव्यवहितरोग
 तत्रत्वमपि शांकाविषयः कस्मादिति मित्रविधिविषयत्वेपि पुगापत्तिरिच्छया यत्तेजानुष्ठाने किंवाधकमित्याशयः अ
 विहितः कसोतरविज्ञेयश्च तथाचतत्रक्रमप्रयोगाश्चुभाववाध्यापत्त्यावेगुगापत्तेरापवतत्रतावाधकरतिभाव
 रूपविशेषः फलानुकूलयोगारसात्मा न्यूनभावनायाविशेषरस्यर्थः शेषमुक्तार्थम् ॥ इष्टिरानुसूय ॥ ॥ आपरा
 दिकोत्पत्तिः एककर्मत्वादितिः अयंचैकोपक्रमावसानत्वेहेतुः एककर्मत्वेव समेदर्शप्राप्ताभ्यां स्वर्गाकामोपतेते
 प्राप्ताभ्यां स्वर्गाकामोपतेते कविधिविषयत्ववचनात् प्राप्ताभ्यां प्राप्ताभ्यां स्वपेतिवचनात् पुरोडाशेनेति पशुयागा
 विषयकविधायकवाक्यमध्यगतत्वात्त्रिद्विष्टम् सांख्येति करणत्वेन निर्देशादितिभावः पशोनुवपादीनांचो

शा. दी.

हवेत्तनुषंगः प्रचारार्थानिः तत्तदभासार्थानिः चंगानि प्रपातादीनिः तथा च प्रपातादीनां सुवनी पपरमा पूर्वप्रपत्तानां वपा प्र
योगविधिपरिगृहीतानां सुवनी पमहाप्रयोगविधिपरिगृहीतत्वात्तावृत्तिरित्याशयः प्रकृते तद्वैषम्यमाह अत्र पुनरिति प्र
तामासादिपदेन प्रधाननिर्देशात्तदपूर्वार्थानां तुदवांतरप्रयोगविधिपरिग्रहात्प्रपातादीनामावृत्तिरित्यर्थः नचावृत्तेर्वै
षम्यं तत्तत्समुदायापूर्वोपयोगितया तदप्रसक्तैरिति भावः एवमिति चातुर्मास्येषु वैष्णुदेवादिपर्वमेदेनां गावृत्ति
ः एवमेतत्सम्येपिकालमेवादित्यर्थः सत्रे एककस्मादेकमहाप्रयोगविधिपरिगृहादित्यर्थः प्रयोजनं स्पष्टम् ॥ तथा स्मा
त् ॥ अत्रातिदेशिकी संगतिः अत्र आतारिकालमेदेन त्रिचिह्नविकंप्रयोगप्रयपसम्भ्रातव्यः सोनेन प्रजेतेति फले वि
निपुक्तेवो ध्यः पुरेति वाच्यवदनासुरापूर्वमित्यर्थः तदादिवाप्तिसंवाधानं दंतमपकर्षेसादिति पांचमिकं सूत्रं तदुक्त
त्वापेन निर्वाचते पसतादशस्मात्प्रत्याधानाद्यं समूहस्यापेक्षः बहुकृतत्वादित्यर्थः स्मादेवमिति तद्विशेषः ना
मेति प्राप्ताप्राप्ताभ्यविषयत्वे विधिर्वैरूपायतैर्नियमविधिलाघवाच्चेत्यर्थः सत्रायक्तः अध्वरकल्प्ययातया
गावृत्तिः स्मात् विशेषस्य निर्वाणपकर्षेस्यैककालत्वात् प्रातः कालिकमात्रविषयत्वादिति ॥ वसाहोमः ॥ ॥
आपवादि की संगतिः एकत्वान् संसृष्टत्वात् स्पष्टमन्यत् ॥ काला ॥ अत्राप्यापवादि की संगतिः भवति चेति अत्र

गमः
७

स्तिवेतयः तद्यागकालिकप्रदोपसेवतद्वसाप्रतिपत्तिरूपताद्यद्वितिरिति कष्टार्थः ॥ अन्ते ॥ अत्रदेशभेदाद्वत्
 माराविशेषत्वेनाहतिप्रसावपवादात्संगतिः ॥ अवमये ॥ इहदेशतन्त्रोक्तैरातिदेशिकीसंगतिः मुख्यार्थोवे
 तिताज्ञाद्येउत्पत्तिसंगतिशादेयत्रिविधिः अतस्तत्रप्रसंगरस्यः प्रापदपक्रमदतिः तथाचकस्यते त्रिंशत्पत्रं
 ताथर्वणवेकास्मादृष्टपस्माउपांशुकर्तव्यारतिस्वरोमुख्यार्थः अगस्मात्कत्वेनाविहितत्वादिति तदर्थः देश
 स्तिवितिः अवमयेनेतिवृत्तीयानिदेशादेशस्यचप्रयोगान्वयित्वातेत्यचसंगत्येवविधेयत्वादितिभावः सत्रो
 यक्तः अमेगाहुवनोपसाविकारूपोपदेशः प्रधानमात्रेस्मात्तन्निहिअदेशसंबंधेभिसंगतिहेतुयेनपत्रपत्रमिसंयो
 गस्तत्रतत्रापदेशरतिस्मादिति ॥ दक्षिणे ॥ आपवादिकीसंगतिः विहारेति एकोदक्षिणातोवेदिवि
 हारअत्युत्तरेतरस्यः अष्टाविति आग्नेयसावित्रपोष्टेदाग्रपुरोडाशचतुष्टयंवारुणासामिज्ञाकायमेक
 कपालसौम्यचरुमावित्रचरुमित्यष्टावित्यर्थः मारुतीः आभिज्ञा दक्षिणाविहारैरुत्तरमुत्तरविहारैवेतिशो
 षः मारुतादत्यन्तरमितरेषोत्तररतिवशेषः सक्तदेकत्रुत्तरेवागीः प्रसंगादितत्राप्युपकारलभान्नाहति
 तिशोक्तेः सत्यमिति वक्ष्यतीति द्वादशरतिशेषः अर्थस्योपकारसाविकृतत्वादविगतात्तात्तुपकारस्यास्य

शा. दी.

८

४

तोलाभातुनकपदाशानामताहोपेतदंगदेशकर्त्तृदिवेगुणाप्रसंगादित्यर्थः तदेकार्थेतिः अंगपर्यः सहैकस्मिन्नर्थे यजमानान्त
तिसप्तगपेनसंबन्धेनलब्धः सामर्थ्याद्वोधस्तदाख्युपकारोपेततादशमित्यर्थः तं चरतिः अतस्म्यपञ्चादेल्लेपयोगेसमा
रब्धेतन्मध्योत्तमपरोत्तमाशादेपत्रेविधिः अतस्म्यप्रसंगस्यार्थः यगपदपक्रमरतिः तथा च्छस्यतंत्रित्वेकप्रसंग इति
निपातकाभावात्प्रसंगात्पारस्यार्थः नवाशानां वदत्तत्रित्वमाहतास्तेकस्याः प्रसंगित्वमित्यस्मिन्निपातकमि
तिशंस्पर्शयदेवाध्वर्युः करोतितदेवप्रतिप्रस्यतेतिवचनेनप्रसंगाभावप्रतीतेः सायस्यवसप्रसंख्यमित्तदेशवि
षयत्वेनसाफल्यमितिः सूत्रेविक्रियेतविशेषत आहृताक्रियेतेत्यर्थः ॥ कर्त्त॥ ॥ कर्त्तृभेदपवादात्संग
तिः दर्शिताचेतिः विहारद्वयद्वितीयाभागावस्थितेनैकेनैवबलगातंत्रेणोभयोपकारसिद्धेः एवमेकेनैवहो
त्रागाहंप्रसपरोभागावस्थितेनोभयोपकारसिद्धेः तस्यातर्वैयम्यः पादोभयतिवहिवैयम्यमितिवाक्येनाह
मतर्वैदित्यापेनलक्षणापागाहंप्रसपरोभागासैवलक्षणायाविधानादितिदर्शितेत्यर्थः ननुमित्रदेशस्या
भिद्वयसमागाधिनुरोधादाग्रीधुमदः स्मादत आहवचनाचेतिः ॥ एकाभिवात॥ आपवादिस्येवसंगानिः आ. रामः
प्राप्तिकोः अपरस्मिन्नागहंप्रत्यागोभवाः पौर्वाभिकेवतः पूर्वप्रदेशस्थित आहवनीयसूत्रमवाः पौर्वातिका ८

सद्धत् शेषं सुगम् ॥ ॥ पर्यग्रा ॥ अत्रापि पर्यग्रा करणां बांगकांडस्य तंत्रोक्तेरापवादिकी संगतिः ब्रह्मेति ब्रह्मसा
 माख्यसौत्रकाले माध्यादिनसुवनेः कर्मांतरेतिः समुद्रशयाजा पत्तानुमित्यनुषंगोत्तरार्थः अनुवादरतिः आलेपकपवि
 धिनातदादिवाभिसंबंधादिति तदाद्युक्तर्षनापेनोत्तरांगानामप्युक्तर्षादर्थप्राप्तत्वादित्यर्थः आत्मेनेतिः आत्मेनेन श्रे
 षं संस्थापयतीत्यत्रात्मां पालीवतं कुप्यदित्यनुषंगोरापयाकर्मांतरविधीयते तथा पात्रास्यर्थः आत्मेनेत्यत्र कर्मांत
 राविधाने तदा क्वा नर्थस्य वदिहोक्तर्षविधानेन तदभावात् न न्वानस्पृशस्वरसत्त्वनः वा स्य मे देतिः सिद्धांते तनु
 वादतपोत्सर्गवाक्यस्योक्तर्षविध्यर्थं वा दत्तेनेकवाक्येति भावः सूत्रे कर्मांतराः कर्मसमाप्तिश्च तिसामान्यात्पप
 मिकृतानां राणानिति श्रुति साम्यात् चोदना पृथक् कर्मानां रत्नस्य दित्यर्थः ॥ ॥ पंचशरदीपात्पपमिकृतानां
 राणानिति श्रुति साम्यात् चोदना पृथक् कर्मानां रत्नस्य दित्यर्थः ॥ ॥ पंचशरदीपाः ॥ ॥ अत्रोक्तवाक्येषु कर्मा
 ंतरां तौक्तेरापवादिकी संगतिः अस्मातिः पः कामपेतु बहूनामिति स एतेन यजेतेति फले विनियुक्तः सोमयाग
 इत्यर्थः वैशाख्यामितिः विशारवानक्षत्रयुक्ताया कोर्ति क्पनतराया वास्यायामित्यर्थः मारुतोः मरुदेवताः विवक्षाः
 विवर्षाः अप्रवीताः अप्रसृताः उपाकरोतीति निर्वपेदिति वदति देशपातोपाकरणात्तु वादः मरुदेवस्य सप्त

शा. दी.
१५

दशवत्ततरीद्वयकणगविधानंबोधः एवं ए श्रीतत्त्वज्ञानीनां दृष्ट्याः समदशमादितानुपाकरोतीत्यनुषंगोक्तवाक्यतया च
तुल्यशेषागविधिरिति भाष्यकारः भिन्नवाक्यतैवेतितुन्याः तातिष्ठिः प्रोक्षितानभिलक्ष्य इतरावत्ततरीगालमतेः इ
तरानुच्चाः प्राप्तजतीत्यर्थः प्राजापत्यानामिवेत्यनेतरं ब्रह्मसमीतिशेषः आरापवत्पयश्चिक्कतानारापानुत्तजतीतिव
त्तवचनादिति तच्च्यवेनपूर्वोपाकृतानामेवपामशादित्यर्थः तदेतद्व्यतिरिक्तमते इत्यर्थः स्पष्टितदिति शरावाक्यते
आलम्भानुवादेनगुणाविधायकत्वेऽत्रिवत्तानामिवः तद्यागानामिवः तच्च्यवेनजातीयत्वार्थकः पृथिव्यादिप्राप्त
र्थरतिभावः ॥ दशपे ॥ ॥ उच्यते भिवाभिषेचनापदशपेयागानामनेतरेतत्प्रतिधातादातिदेशिकासंगतिः उपसंवा
दश्चअपेसोमोमदीपगतमृत्युदास्यामीतिविकेवासवादः असंतेतिः दत्ताकपपेरभिषेचनीपार्थकृतत्वात्तत्रतेपुनर्व
चनानुपपत्तिः एवमवश्यमस्येतंत्रते दशपेयांतएवानुषेपत्वादभिषेचनापेतद्वचनानुपपत्तिरित्यर्थः सूत्रप्रयोजनेस्पष्टे
॥ निकासमा ॥ ॥ आतंत्रवायपुसंगासधानभूताभिदायाः सकृदतप्रचारविप्रकर्षादवर्तते इति चिंतनासंगतिः
निकासः पात्रसंलमशेषः तुषाः पुरोर्गोपयत्रीहिमंवेधिनः वषेतिः वषयाप्रातः सवनेचरंयंगोस्तृतीयसवन इतिवाक्या
दित्यर्थः उतेतिः अत्रनिकासमात्रोपादानतुषांशेअर्थकर्मत्वयोतनार्थः तेषांनिकासवत्तापेक्षत्वस्यकिंचित्संबंधि

सा

रामः
१५

सा

तथा मिधानस्य चामावादिति बोध्यं अथेति अत्रानिक्तस्य पदनुशासनात्पुनस्तथा अथपक्षमाह तत्रेति देवता सामानात् व
 रुणादेवता कत्वसामानात् प्रयोजनद्वारेणापि अतिदेशिकसंगतिस्त्वपत्तिः तस्मादिति अथपक्षद्वयगा पूर्वकं द्वितीयमा
 ह नैवमिति सिद्धातमाह सप्तमिति ननु परकीयस्य इत्यस्य कृतकार्यस्य प्रयोजनकोत्ता मावाक्यसम्यग्गुणत्वमि
 त्याशङ्क्याह वचनाच्चेति पूर्वपक्षसत्त्वं सप्तम्यर्थः प्रयोजनतर्कः ॥ उदपनीये ॥ मोतिष्ठोमदिति द्वितीयेह निपाय
 णीयोते उदपनीय इत्यर्थः तत्रेति उदपनीयप्रकारा इत्यर्थः किमिति अत्र यच्चे उदपनीयधर्माणां सावृत्तिः सिद्धते तु नेता
 पवादि कीर्त्यातिः किवेति तथा च सप्तमीमाधाने आगारेण बोधायनामिति वदिति भावः उतेति उदपनीयस्य उदपनी
 यहविषः सिद्धातमाह नैतदिति तथा च शब्देस्वारस्याभावात्पयोगिताच्चोदपनीयहविष एव संस्कार्यतेत्यर्थः प्रयोज
 नेष्वेवमाह नचेति ॥ इति अमृतस्य दामचदबुधवरात्मजवेद्यनाथकृतो पांशास्तदपिका व्याख्यायां प्र
 भास्यापामेकादशस्य द्वितीयः पादः ॥ अंगानाम् ॥ अत्र प्रतिप्रधानमावृत्तपूर्वादेन तत्रेति तापादार्थः व
 चनेनेति पूर्वसुरमावासापांवेदिकरोति अश्ववेधश्चेत्वरंतीत्यादिनेत्यर्थः वतनीयमात्मनो नविशेषक
 मित्याह एवमिति सूत्रेद्वयस्याहवनीयादेरित्यर्थः ॥ यूपसु ॥ अतिदेशिकी संगतिः पूर्वपक्षमाह ५१०

सा

धीवेति अध्वरकस्यापामिधौ परावाचः प्रवदितो निर्बपेदित्यपकर्षः प्रातः कालिकनिर्वापस्येव यथातथेहायाध्वरगवाप
 कृष्यत इत्यर्थः संस्थायां समाधौः अपहृत्यतेः नष्टसंस्कारो भवता इत्यर्थः सिद्धांतमाहः नेतदिति दद्यात्तवैपममाह
 नचेहेति प्रधानं प्रपुपागस्तकालबाधः अस्माकं प्रमाणानंतरपठितस्य दीक्षास्वसता प्रामाण्येव निधिगवमा
 आपकैषैपि प्रकृतयस्तेष्वपि सति इत्यर्थः ॥ संस्कारः ॥ ॥ आतिदेशि स्येव संगतिः नचेति प्रपशदस्य छेदनादिज
 न्यसंस्कारसमुद्यप्य वचनत्वादिति भावः न हाततज्ञादीति एवं च यद्येदनादिना पूर्णं कुर्यात्तदीक्षास्त्विति विधा
 नात्पूर्वसंस्कारापकर्ष इत्यर्थः ननु तज्ज्ञादिलक्षणादोपादयुक्तोपयत्त इत्यतः प्रज्ञोतरमाहः अस्तवेति पशू
 पकर्तुं काष्ठच्छिनत्ति तदीक्षास्त्विति विधिः नच विशिष्टे हि वाक्यभेदः अपूर्वविशेषमाधनत्वेन लक्षणाया
 आवश्यकत्वेन छेदनमात्रेति प्रसंगाभावादिति भावः यपशदस्य नानार्थत्वमप्युपेताहः तावते नचेति छेदनमात्रे
 तोत्यर्थः सवे अर्थकालत्वात् योजनभूतप्रधानकालत्वादित्यर्थः ॥ स्वरुः ॥ ॥ पूर्वोक्तैव संगतिः अतनेति स्वरुणापसु
 मनकातिविहितो जनेत्यर्थः अनुपातत्वादिति यः प्रथमः शकलः परापनेतस्वरुरिति वाक्य इत्यर्थः सूत्रार्थस्तस्व
 रुः प्रधानानुष्ठेनेनापवगोपि सतादशः स्मातः अस्वतत्रकालत्वादिति ॥ अहोरात्रे ॥ ॥ अत्रसिद्धतेदित्यादिने

रातः
 १०

पुरुषविषयाणां कंदूतस्माद्वतेगपवादि कीसंगतिः अदृष्टार्थत्वेतिः कृष्णविषयाणां पात्रदृष्टार्थत्वापत्तेरित्यर्थः ननु कृतक
 रिष्यमाणा कंदूयनार्थ्याः कुतो दृष्टार्थत्वेतत् आहः प्रकृत्येतिः अर्थकृतत्वेनः रागा प्राप्तत्वेनः सूत्रे मथमेवास्तीति
 शब्दाध्याहातेतैमः ॥ वाचिसर्गः ॥ अत्रापिवापमानु कृतप्रयत्नाद्वृत्तिकयनादितिदितिदेशिकी संमतिः नानेति
 बोहि श्यामाकादिहृपेक्षेकप्रयोगविषयनानायागसाधनेधित्यर्थः उक्तप्रचमेः प्राचः पूर्वभाविनः आदिना कृष्णाजि
 नास्तरगादि संग्रहः धर्मोवाग्निरूपमगः प्रत्यचोनेतरभाविनः विशेषाशका माहः न त्ववेतिः अदृष्टेतिः दृष्टमवि
 धिविना प्रसिद्धेतिमावः ॥ पशौच ॥ अतिदेशिकी संगतिः कर्तृसंस्कार इतिः मनः प्रसाधानरूपदृष्टोप
 कारेणोत्तर्यः ॥ अभिपोगः ॥ अत्रमायकारमते अपवादि की वाजि कर्मतेत्वातिदेशिकी संगतिः अभिमेवेतिः
 अभिरूपमानेन घतेन पुनर्नीत्यर्थं पंचमिमेवैरितिगुणाविधिः अग्नेर्विमोकः प्रवृत्ति होमरूपगोजमादृष्टमा
 नेन होमेननाशादयं विमोकरुच्यतरस्यः यतार्थत्वेतिः दीप्तीः सोमस्येतिदीप्तावृद्धित्यर्थः अप्रतान्नातमितिः प्रधा
 नमात्रविषयत्वादेगभूतावभूया विषयेणावाधितमित्यर्थः सांप्रधानागत्वेतौपदेशिके नानेनातिदेशिकस्य
 होतृवशास्यवाधात्प्राप्तभावेन प्रतिषेधानुपपत्तिरित्यर्थः प्रत्यहयोगविमोकदर्शनमित्यत्रसिगमित्यनुपगः आव

लिङ्गदर्शनानुपपत्तिं शङ्कतेः न नितिः वरणास्यः प्राकृतहोतृवरणास्यः लिङ्गानुपपत्तौ स्थितापामेवपत्तिषेधस्यानुवाद-
 त्वेनोपपत्तिरितिकस्यविमतमाहः तत्रेतिः एतद्वृत्तापूर्वकं लिङ्गदर्शनमुपपादयतिवपत्तिरितिहोतृवरणास्यादृष्टार्थत्वे
 पिहोतृसंस्कारद्वारेणाङ्गत्वेनत्वाद्दृष्टकारत्वमितिभावः नतुप्रधानेतिः सर्वस्मैवाएतथातापादत्वतेयत्तद्वत्वायामात्र
 मित्यादावतन्मागयोरपिप्रयोगदर्शनादितिभावः लिङ्गमप्युपपादयतिः अवभृद्येवेतिः द्वितीयलिङ्गमुपपादयतिः
 वादशाहेतिचेन्मा ॥ सुबलगाथा ॥ ॥ आतिदेशिकीसंगतिः सवस्मन्पारम्यनिगदेनाह्वा नमिदं देवतायाः शेषं स्मृतं ॥ ॥
 तत्कालात् ॥ ॥ आपवादिकीसंगतिः आह्वानं सुबलगाथाह्वानं फपेतिः प्रपञ्चातिकेफपादयतिर्पयापूषेकादशि-
 म्नातत्रेणामवतात्कृतं ददित्यर्थः ॥ ॥ लौकिकेषु ॥ ॥ आपवादिकीसंगतिः निरिष्टिकेतिः दृष्टेर्निर्गतं कृतेष्टिक
 मिति यावत् सिद्धातमाहः नात्रेतिः कुशादस्यादयोमन्त्रावात्मनाश्च वदन्कृताः नतेनिर्मात्यतायांतिविनिर्गमाः
 पुनः पुनर्मितिस्मृतेरितिभावः कतिवाचार्येनातिचरितयावितितुपुरुषार्थानिषेधो नकृत्यः अनारम्भाधी-
 तत्वादितिः अवसितं समाप्तं ॥ ॥ यथा ॥ ॥ अनियमापवादास्मृतिः वतोपपत्तिः दाहस्यापिशरीरप्रतिपत्तिरू-
 पदष्टप्रयोजनत्वात्प्रयातशेषमिद्वारणात्मापरतिभावः अभिनवेरितनेनपूर्वपरिसागेनपात्रांतोपाद्यनेहेतु

सूत्रतं एवं स्थित इति एवंपरं पक्षे स्थित इत्यर्थः इतिहा हस्मादावासादनेन प्राजाणां प्रतिपत्तिमिदं तेन उपवसानादहविः प्रभृति
 धारणासंस्पृता देता विंतेति भावः सर्वे कजीषवतः कजीषमश्नुप्रहरतीति प्रतिपत्त्यर्थमहगोमर्गत्येहि कजीष
 धारणावदित्यर्थः ततमारः सोमो अजीषपदार्थः ॥ उपरिष्ठात् ॥ अत्र संगतिमधिकरणांतेत्यपमेव वक्ष्यतिः
 आद्यपक्षमाह चोदकेति तृतीयमवतगताम्रवस्त्रोत्रकातसमवतापपशुपागतः परंपर्यातिदशादित्यर्थः द्वि
 तीयपक्षमाह शस्त्रवतामिति तत्र हेतुमाह तथाहाति तथासतीत्यर्थः वचनार्थवत्प्राकृतकातप्रत्यासत्तिश्च
 लभ्यत इति हेतोरित्यर्थः तृतीयपक्षमाह विकारस्थान इति संगतिमाह आर्भवेति अन्तरसंगतिस्त्वापवादिका
 तिस्रोपम ॥ सर्वस्यार्थम ॥ उत्कर्षे ॥ संगतिमधिकरणांतेवक्ष्यतिः विकृतस्येति सवतापपशुदेवतापदपुक्त
 स्येत्यर्थः सचेति आग्निमोहतादर्थं मनुष्याजैश्चरेतीत्याग्निमारुतशस्त्रोत्तरमनुपाजोत्कर्षांतदांशुत्कर्षणापेक्ष
 क्त्वा कोत्कर्षात् इत्यर्थः वक्ष्यते द्वादशे इतिहा भिकेति इतिहा भोक्त्रियमारायोः १९४ तेषु फलीकरणा होमयो
 प्रकृतावनुयाजोत्तरत्वे पिपुरोजशां गयोस्तयोः पाशुकोरनुयाजैर्मित्रप्रयोगविधिपरिहृतत्वेन क्रमाकल्पना
 तदुत्कर्षेपि पथानोक्तपक्षेया प्रोशशदेवतापदनामणस्यः तत्रेति साधारणस्यः तत इति तत्र पदसापेक्षत्वा

शा. द. १२

द्वितीयः तदा दृष्टिकृत्य न पांच पुरोग शविषेत्तत्र पदं शेष पोजक तशक्तिकृत्य नागौर वा पत्तेरिति भावः ननु पूर्णां स्तोत्रकामा
नेमृक्त वा केसा वासा देवता पदाना मनुक्तर्वदिहापि सादित्या शंका निरासा पारुतेत्येति. अमा वासा देवता पदानां तु पूर्णा
मासां लिङा विरोध इति नात्कर्ष इति भावः संगतिमाहः पूर्वमिति. तत्र पदानां सावत्सपवादो दृष्टिमांतिर्तेषां सत्त्वेन यादृशं प्र
णां मासेयोः सूक्त वा कनिष्क वेसा वासा देवता पदानां पूर्णा मासे नन्वयस्तथात्रेतेषां ॥ इति श्रीमत्तत्त्वदासचंद्रसरिव
रात्मज वैद्यनाथ कृता पाशाख्य शिष्या काव्याख्या प्रभाष्या पामेकादशस्थायां सप्ततृतीयाः पादः ॥ चौदशैकत्वात् ॥
॥ अस्मिन् पूर्णा देवता मेदः प्राधान्येन प्रतिपाद्यते. वासनः श्यामशुभोः दक्षिणा मात्रेति. वचनवशा दक्षिणा मेदेषिन
कर्त्तृ मेदस्तदंशे वचनाभावादि सार्थः ननु दक्षिणांतरा नुपपत्तिरेव कर्त्तृ मेदे मानमत आहः शस्यते हातिः सिद्धा
तमाहः उच्यते इति. दक्षिणायाः कर्त्री न निहारेणाभावात्तद्वै घदानति मेदः आनतेषु प्रयोगागता तद्वै दृष्टव मेदः
तिनतत्र ते सार्थः वासन श्यामयोर्मिलितयोर्दक्षिणा तमांशं स्य परिहरति. तत्र त्व इति. गम्यमानेति. प्रत्येकं दक्षि
णादिति भावः. दक्षिणा शब्दस्य तदेकं देशे दृष्टौ चलक्षणे वदोष इति बोध्यः ॥ ॥ अनियमः ॥ ॥ आपवादिको म
गतिः अधिधानमाश्रयः किमिति. अनियमस्य निपस्तूपप्रति योगिमापेक्षत्वात्तदुत्तरमुपस्थासः आभूतस्येति. कर्त्तृ

रामः १२

शा. दी.
१३

१३

य

पविजपेनविहितं दिव्यवस्थापनं कुर्वेति तत्र नितो न्मादपरिहाराय दिशां संबंधिनश्च वेष्टयोऽव्यंति तेन च दिक्षु प्रतितिष्ठं
तीत्यर्थवाद्यर्थः दिव्यवस्थापनविधिदृश्यति राजसयेहोति राजसयातगोतनिधानस्य प्रयोजनमाहः अतदतिः प्रकरणा
पेक्षिते सनेन तत्तापेक्षतया विलंबितप्रवृत्तिकत्वमुक्तं स्यात्सकामेति तद्विषयं यतिचोदनाः पनेतेति शब्दः कथं तर्हि
राजसयातगोताया अन्नाद्यफलकत्वमत आह तस्याप्येति तदनुरोधेन मध्यनिधानानुरोधेन एकनिदेशः एकनामधेयः
उद्भूतत्वेति न चैवं सति बहिः प्रयोगोक्तदक्षिणा नापत्तिः बहिः प्रयोगसदक्षिणा कांक्षायां प्रत्येकदक्षिणानामुपस्थिता
नामेव मिलितत्वेन दक्षिणान्वर्कलनात् आतिदेशिकान्वाहार्थस्यैव दक्षिणात्वेनेष्टपतेर्वासत्वे मध्यनिधानरूपनिर्गद
र्शनादित्यर्थः ॥ प्रवमान ॥ आतिदेशिकोचसंगतिः अदूरतिः अत्र संवत्सरद्वादशाहवत्तुरहकालानादरेणा होतिर
प्रागिति यद्वेत्यर्थः वशापक्षवदुधनत्वं अत्यल्पगमम् ॥ द्वादशाह ॥ अत्र होतृयुक्तं तत्रोक्तैरापवादिकसंगति
किमिति एकैकमहः एकैकामृताः प्रयणितिः प्रतिप्रधानं गणा वृत्तिरिति मया दित्यर्थः ननु द्वादशाहशब्दस्य द्वाद
शदिनात्मककालविधापित्वात्कालस्य च सांगप्रधानसंबंधित्वात् द्विगोधत्सत आह नामत्वादिति अहः शब्दस्य याग
वाचितपातरे द्वादशत्वस्य प्राप्तत्वात्तद्योगेन तामधेयेद्वादशाहशब्दो न गुणविधिरित्यर्थः गुणविधिस्त्विति दिनशक्त्या

रामः
१३

हः फलसकतुपरत्वे लक्षणप्रसंगात् द्वादशदिनरूपकालविधायको द्वादशाहशब्दः कालश्च सांगप्रधानस्येति एकैकस्मिन्नहनि
द्वादशाहशब्दोऽप्युक्तैर्कैकमुत्तमयोगस्तथः औपदेशिककालेन च दोहोपसंयमातिदेशिकसुत्यामकालेन बाध
इति तेनेतनेन सूचितं सधर्मासांगः किंपतरतिमाद्यस्काः न त्वैकैकमितिः कर्तुं मशक्यमित्यर्थः तदुक्तं तत्राले न वल्मी
अपि द्वादशदोहोपसंयक्तसुत्यामद्यः शक्यो न कर्तुमितिः पुनरुक्तमाह एकैनेतिः द्वादशाहेन प्रजाकासपाजये
दित्येकफलसाधनत्वावगमादेकप्रयोगविधिविषयत्वेन साहितावासातस्योपासहितं विना तु पत्रैरस्य कालाना
मरुत्यमाणा विशेषत्वेन तंत्रतौ चित्ता दोहोपसंयक्तसुत्यानां समसंख्यत्वेन द्वादशानामहोत्रेधाविभागो न समावेश इ
त्यर्थः तथा चैकस्मिन् चतुर्दशैकैकस्मिन्नहनि तिस्रस्तिस्रो दीप्ता अपरस्मिंश्चतुरहेति त्रिस्रस्तु उपसंयोज्यस्मिन्
प्रत्यहं तिस्रस्तिस्रः सुत्याश्च कर्तव्या इति न त्वितिः प्राप्ते योगे एताफलसंबंधौ मप्रविधौ वाक्यभेदापत्तेरिति भावः काल
वाचि नैह शब्दसकथे पागनामताजनाह नमेति तत्पाततपाकरणाप्रतिपादकत्वात् स च द्वादशाहानि पत्रेति वक्तव्यं
हि गानिर्वाहादिति भावः कालपरत्वे द्वादशाहमिष्टयोगपत्तेरिति द्वादशाहः स्थितिः प्रकृता वैकैकस्मिन् वैकैकस्याः क
रणादिहा पितयेत्यर्थः ॥ मेदस्तु ॥ ॥ आपवादि कोसगतिः सिद्धांतमाह प्रधानेति सुत्या काली नत्वेन तदपूर्वप्रपक्त

ति

शा. द.

१४

तात्तदपवर्गोऽसवनी पाषाणपर्वणाप्रवर्गादेतावतिरित्यर्थः सत्रयंस्तु तद्वेद्यत्वात् तमेव तत्कर्माणाः सुत्यायाभेदः तेन च सव
नीपादीनां पयोर्भेदः स्यात्तेषां सवनीपादीनामध्वनशब्दत्वात् तदध्वनशब्देण तत्तादिति ॥ सुत्याविबुद्धौ ॥ ॥ अहः पहा
वसपवादासंगतिः संख्येति सुत्याधिकरणाभूताहः संख्येत्यर्थः तत्र प्रकृतौ प्रथमोपसर्गदिने चतुरहुरिति द्वितीयोपसर्गदि
ने चतुरहुरिति तृतीयोपसर्गदिने चतुरहुरिति प्रयोगः त्रयोदशाहुरितिः आधोपसर्गदिना त्रयोदशे प्रथमसुतोदिने द्वितीये पससा
दिने चतुर्दशमिते वं सर्वसुतादिनप्रकाशनायं प्राचतुर्विंशाहमभ्यासात्मकं पुन एकधा सप्तमा च्यातादित्यत्रिगुणे
षातेकधा शब्दवदित्यर्थः उतेति प्रथमोपसर्गदिने त्रयोदशाहुरितिसंख्येति प्रयोगः द्वितीये द्वादशाहुरिते वं संकृदित्यर्थः
नास्तदहुरिति नहि प्रकृतौ चतुरादि शब्दानां पाठो येन तेषां सूरः स्यादिति शब्देन तु तेषां मध्याह्नोरागमयोपसर्गदिने
श्रादिशब्दनामपसर्गः पूर्वपक्षमाह तत्रेति सिद्धांतमाह सुतामिति संस्कारमात्रे प्रकाशनमात्रे मात्रेतेतद्व्यव
धमाह संख्येति च शब्देन आगच्छेत्पि तत्त्वते अयं प्रावः नाभ्युपगमनसंबधस्यापि विचिता बाधात् एवं च सुतरो
तद्विशेषणमाह संख्येति पोरपिवक्षेति सुत्यासंबधितयक्षेपलक्षणा यो वततत्तत्त्वाकाहारागमनस्येति तत्परतया स्वयंप्रति
वक्षितप्रथमसुताहः संबधितया तत्रेणादेवताप्रकाशकमेव तदिति नाम्ना सरति सूत्रे प्रकृतत्वं यात्यकृतिवद्वा वादित १४

र्थः आवाहनं वत् पथेतसा दंतोमो स्य बहिराग्रे पक्षे स्तयावयोः प्रधानमेवादेकस्याय मेः पृथगावाहनं तद्वदितिः ॥ ॥
 पशुगो ॥ ॥ आतिदेशिकी संगतिः तदप्यप्रगार्यं मूलं तदप्यमूलं वपाप्रगारासाधनपात्रवपाप्रगारा विमवादिनिःपु
 रिताप्रहृतसंपादनेन तत्र त्वसंभवादित्यर्थः ॥ ॥ मेदेक ॥ ॥ पूर्वोक्तैव संगतिः अधिकांशं कामाहं सहेति अत्यन्तैः अ
 नुदेवतायै सिद्धांतमाह विहेति साहित्यलिप्याः एकप्रयोगविधिवोधितसाहित्यलाभेयुपाः एकाप्रतानाप्रिति हो
 मस्यवसाप्रतिपत्तिकर्मत्वादसादवाप्रयोजकस्य सुतान्तदिभागाप्रयोजकत्वात्त्वयाजाद्वर्त्ततेमेनेचमस्यतया
 प्रतिपत्तिं संभवात्रवेगुपमितिभावः ॥ ॥ जातंतरेषु ॥ ॥ आपवादिकी संगतिस्त्रयपत्राहनपक्तीतिः प्राक्तन्यर्थः ॥ ॥ क
 पालानि ॥ ॥ अतिदेशिकी संगतिः यावत्कपालं वेतिः प्रावत्कपालं प्रथपतीति वचनोदित्यर्थः प्रथनं परोक्षशिविलारणा
 ॥ ॥ एकद्वये ॥ ॥ आहृत्यपवादात्संगतिः तच्छेषेति अवद्यातस्वरूपे आनर्थक्यादपूर्वसाधनान्ततदुलाभा
 वोत्पादकत्वेन तस्योद्देशत्वात् इप्यस्य चोकादृतिता न्नमंत्रादृतिरित्यर्थः ॥ ॥ इवानरे ॥ ७ ॥ आपवादिकी संगति
 मंत्रपुक्तसंस्कारः मंत्रस्मारितवधातसंस्कारः तथाचावधातानामेवात्सर्ववीजसंबन्धिपरावपनाधनं तदनुष्ठापमाना
 जातवधातकाले मंत्रजननस्मृतेन धृत्वेन मंत्रादृतिरावश्याकीर्तिभावः ॥ निर्वपणा ॥ ॥ आतिदेशिकी संगतिः अप

शा. दी.
१५

15

विति. अणुसंख्येयुः सख्येयुः वा यथासा तथा कुशमुदीनर्तुता तीसर्थः त्रिधा त्रिति. धातुशब्देन बहिर्मुष्टिरुच्यते त्रिमुष्टिपंच
मुष्टिवाक्सीपंकारां बहिर्पंचेति कृपाविशेषां अथवा वेदिमिति द्वितीयसंख्येयुः वेद्यो त्रिधातुपंचधातुवा बहिर्लगा
तासर्थः अतएव ब्रह्मासमुष्टिसाहचर्येणादभास्तीपंतदिति दर्शनात् निर्दे शो मिमं प्रयेक रित्यतेः दर्शनात्तरागुणा
त्वेतदसंगतेरिति. देवस्यत्वेति निर्वापमंत्रः. बहिरिति लवनमंत्रः. उगोति स्तरागमंत्रः. उगां व न्मदतो लुप्यामीति तद
र्थः शुक्रमिमां सग्रहणमंत्रः. शुक्रदीपंत्वा शुक्रायां जुहोतुस्मात्सर्थः संख्यानमिति. त्रिधा दिसेख्या नो सुष्टु
दानासवद्यातवदावृत्तावपि राक कर्मत्वा निर्वाणदिकर्मस्मात्स कृत्ययोगात्सर्थः दष्टांतवेषमाभिधान पूर्वकमि
दंतमाह. पक्तमिति. आसुचैस्सनेतरं असदमदिति तिङाविपरिणामेनानुषंगः तथाच प्रसभ्यासंस्कारपमेदात्तस
पक्तो मंत्रमेदसर्थः ॥ वेदिप्रोक्तो ॥ ॥ आहृतपवाद्यत्वातिः आहृतैरेव सजयत्वाच प्रोहणा क्रिया मेहो पक्त इत्यस्य
वेदाहः किंचेति. मंत्रस्याभ्यासात्तत्प्रतीतेः स्फुटैवावृत्तिरित्यर्थः शेषस्तु गमे ॥ ॥ कं इमने ॥ ॥ संगतिरातिदेशिकी. विशेष
वा शंका माह. कंडयनेति. सिद्धांतमाह सत्यमिति. लोकेपिकंडु यनस्यात्मा र्थत्वावगमात्तस्य प्रकृते कृत्य पक्तत्वाच्च तस्मै
वानाकुलत्वसंपादिके केव कंडति कृपावधातवदितिनमंत्रावृत्तिरित्यर्थः ॥ ॥ स्वप्ना ॥ ॥ आतिदेशश्चैव संगतिः

रातः
१५

शा-दा-
१६

10

अभिदृष्टः दृष्टिसंवेदः प्रतिमंत्रोतिः अमेध्यदृष्टेतिमित्तेमंत्रां अभिधानंतत्रेत्यर्थः शेषं स्पष्टम् ॥ **यथासौ** ॥ ॥ सेव
संगतिः विशेषेतिः विश्रामस्य निश्चितत्वात्तत्सर्वप्रयागा यथाहप्रविशेषस्य मंत्रेग्रहणादित्यर्थः ॥ उपरव ॥ ॥ आपवा
दिकी संगतिः उपरवात्तविशेषाः अत्रनिर्वपणादिमंत्रापेनसत्कारपभेदादाहतिमाप्तावपिवहुवचनचनवशे
नतंत्रताशकाः नापेनावृत्तिमाप्तेर्गोतनायकल्पनेतिपाशाधिकरणात्तापेनवहुवचनोपपत्तेर्नतंत्रतेतिमिदं
तः ॥ ॥ हविष्कृत ॥ ॥ अतिदेशकी संगतिः प्रयोगेतिः तेनसंगप्रधानसाहित्यबोधनादाहतीतिहाधापत्तेरित्यर्थः
कृतवर्तिष्यमाणा योः संगतिसूचयितुमाह तंत्रेतिः ॥ ॥ इति आमत **दामप्रदस्त्रिवात्मजदेवनाथकृता योशा**
सुहापिका व्यापापमाख्यापामेकादशाधापस्य चतुर्थः पादः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शमः
१६

३३

३३